

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.101 van 5 november 2003
in de zaak A. 143.158/IX-3968.**

In zake :

Rita REEKMANS,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van
SINT-TRUIDEN,
dat woonplaats kiest bij
advocaat K. GEELEN,
kantoor houdende te HASSELT,
Gouverneur Roppesingel 131.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Rita REEKMANS op 27 oktober 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 15 oktober 2003 van de raad voor maatschappelijk welzijn van Sint-Truiden, waarbij zij bij tuchtmaatregel van ambtswege wordt ontslagen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 november 2003, om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, van advocaat W. MERTENS, die eveneens verschijnt voor verzoekster, en van advocaat K. GEELEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat artikel 53, § 1, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn -hierna “de OCMW-wet” genoemd- bepaalt dat de beslissingen waarbij, bij wijze van tuchtmaatregel, een schorsing voor drie maanden, een terugzetting in graad, het ontslag van ambtswege of de afzetting worden uitgesproken, onderworpen worden aan het advies van het college van burgemeester en schepenen, alsmede aan de goedkeuring van de bestendige deputatie van de provincieraad; dat luidens artikel 53, § 3, van de voornoemde OCMW-wet het betrokken personeelslid en de raad voor maatschappelijk welzijn tegen de beslissing van de bestendige deputatie bij “de Koning” - thans te lezen als “de Vlaamse regering”- beroep kunnen instellen binnen vijftien dagen na de kennisgeving die hun ervan wordt gedaan door de bestendige deputatie, dat de Koning moet beslissen binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de dag waarop de akte Hem werd overgezonden doch Hij die termijn met drie maanden kan verlengen, indien Hij vóór het verstrijken van de termijn ter kennis brengt dat Hij slechts kan beslissen binnen de verlengde termijn;

Overwegende dat uit het feit dat de wetgever een goedkeurings-toezicht met hoger beroep heeft ingesteld, volgt dat het besluit waarbij de raad voor maatschappelijk welzijn een tuchtstraf uitspreekt niet uitvoerbaar is zolang de goedkeuring, eventueel na beroep, niet verworven is; dat de omstandigheid dat volgens voormeld artikel 53, § 1, de uitgesproken tuchtstraffen bij voorraad ten uitvoer gelegd worden tenzij de raad anders beslist, daaraan geen afbreuk doet; dat, immers, die voorlopige uitvoerbaarheid het juridisch karakter van het nog goed te keuren besluit, te weten een besluit dat onvolkomen is totdat de toezichthoudende overheid er met de goedkeuring definitief uitvoerbare kracht heeft aan verleend, niet wijzigt;

Overwegende dat een annulatieberoep tegen een nog niet goedgekeurde beslissing niet ontvankelijk is; dat immers enkel beslissingen die in rechte definitief uitvoerbaar zijn en die aldus daadwerkelijk concrete rechtssituaties beïnvloeden onder de vernietigingsbevoegdheid van de Raad van State vallen;

Overwegende dat de vordering tot schorsing -ook de vordering gesteund op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid- een subsidiaire

vordering is die hoort bij een annulatieberoep en derhalve onderworpen is aan dezelfde ontvankelijkheidsvoorwaarden;

Overwegende dat in dezen de partijen ter terechtzitting uiteenzetten dat het college van burgemeester en schepenen van Sint-Truiden over het bestreden besluit al advies heeft verleend doch dat het nog niet werd goedgekeurd door de bestendige deputatie; dat in die omstandigheden en gelet op wat voorafgaat, de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op dit ogenblik niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf november 2000 en drie, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.